

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 7 grudnia 2010 r. — ArcelorMittal Wire France i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-385/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Decyzja Komisji nakładająca grzywnę — Gwarancja bankowa — Wniosek o zawieszenie wykonania — Szkoda finansowa — Brak wyjątkowych okoliczności — Brak pilnego charakteru)

(2011/C 55/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Francja); ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-l'Évêque, Belgia); i ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Włochy) (przedstawiciele: H. Calvet, O. Billard i M. Pittie, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, L. Parpala i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania art. 2 decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 [TFUE] oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 — Stal sprężająca), zmienionej decyzją Komisji z dnia 30 września 2010 r. C(2010) 6676 wersja ostateczna.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 17 grudnia 2010 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-507/10)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Uchylenie immunitetu członka Parlamentu Europejskiego — Wniosek o zawieszenie wykonania)

(2011/C 55/44)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litwa) (przedstawiciel: V. Sviderskis, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska i L. Mašalaite, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania uchwały Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie uchylenia immunitetu jurysdykcyjnego skarżącego.

Sentencja

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Tecnimed przeciwko OHIM — Ecobrand (ZAPPER-CLICK)

(Sprawa T-360/10)

(2011/C 55/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tecnimed Srl (Vedano Olona, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Franzosi i V. Piccarreta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Ecobrand Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie R 1795/2008-4;
- potwierdzenie decyzji Wydziału Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 października 2010 r.; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „ZAPPER-CLICK” dla towarów z klas 5, 9 i 10 — wspólnotowy znak towarowy nr 3870284

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Ecobrand Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: zarejestrowany we Włoszech słowny znak towarowy nr 747249 „CLICK” dla towarów z klasy 10; zarejestrowany we Włoszech słowny znak towarowy nr 927574 „MOUSTI CLICK” dla towarów z klasy 10; zarejestrowany we Włoszech słowny znak towarowy nr 801404 „ECO-CLICK” dla towarów z klasy 10; zarejestrowany we Włoszech słowny znak towarowy nr 801405 „ZANZA CLICK” dla towarów z klasy 10; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 825425 „MOUSTI CLICK” dla towarów z klasy 10; chroniony w Wielkiej Brytanii niezarejestrowany słowny znak towarowy „CLICK”; chroniony w Wielkiej Brytanii niezarejestrowany słowny znak towarowy „ZANZA CLICK”

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie i błędna wykładnia art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na niesłuszne wyłączenie „złej wiary”. Naruszenie i błędna wykładnia zasady 38 ust. 2, zasady 39 ust. 2 i 3 oraz zasady 96 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 ze względu na niesłuszne powiązanie przez Izbę Odwoławczą niedopuszczalności podstawy wszczęcia postępowania z rzekomym nieprzetłumaczeniem dokumentów i nieuznanie, że skarżąca przedstawiła tłumaczenie. Błędne zastosowanie art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na nadużycie władzy przez Izbę Odwoławczą. Naruszenie i błędna wykładnia art. 53 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na niesłuszne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że należało wykluczyć zawłaszczenie, gdyż rozpatrywane znaki towarowe nie były identyczne. Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. c) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na niesłuszne wykluczenie przez Izbę Odwoławczą zaistnienia bezprawnego używania nazwy i niesłuszne stwierdzenie, że w aktach sprawy brak jest dowodów dotyczących sposobów przedstawienia towaru na rynku.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2010 r. —
Quimitécnica.com i de Mello przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-564/10)

(2011/C 55/46)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, S.A. (Lordelo, Portugalia) i José de Mello — Sociedade

Gestora de Participações Sociais, S.A. (Lisbona, Portugalia) (przedstawiciele: J. Calheiros, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą do Sądu o:

— częściowe stwierdzenie nieważności na podstawie art. 264 TFUE decyzji Komisji wydanej przez jej księgowego w piśmie z dnia 8 października 2010 r. pod nr referencyjnym BUDG/C5/MG s737983, w zakresie, w jakim decyzja ta wymaga udzielenia gwarancji pieniężnej przez bank o ratingu [notowaniu] „AA” dla zobowiązań długoterminowych;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

1) **Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych — brak uzasadnienia decyzji wydanej w dniu 8 października 2010 r.**

W oparciu o ten zarzut skarżące twierdzą, że:

— Zgodnie z art. 296 TFUE wszystkie akty, w tym decyzje są uzasadniane. Decyzja wydana w dniu 8 października 2010 r. nie zawiera żadnego uzasadnienia wymogu, aby bank wydający gwarancję posiadał dany rating.

— Biorąc pod uwagę wymagany poziom ratingu, uzasadnienie to powinno istnieć, tym bardziej, że ponieważ chodzi o wykonywanie uprawnień dyskrecyjnych, wymóg uzasadnienia jest większy, niż w przypadku uprawnień związanych.

— Z drugiej strony decyzja nie powołuje się również na żaden przepis wspólnotowy (nawet czysto wewnętrzny), na którym można by było oprzeć taki wymóg. Decyzja ta, jako pozbawiona uzasadnienia, powinna zostać w tej części unieważniona.

2) **Drugi zarzut oparty na naruszeniu Traktatu — zasady proporcjonalności**

W oparciu o ten zarzut skarżące twierdzą, że: